

عنوان مقاله:

نقش هویت در طراحی منازل مسکونی شهر ساری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

پریسا امیرفضلی - کارشناسی ارشد، معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ایران

سیدحسن رسولی - کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

تشنه کامی شهرهای ایرانی امروز به هویت، یکی از واقعیت های محسوسی است که در پی ولع تجربه مدرنیته که از نه دهه پیش آغاز شد، بروز کرده است. هویت شهری مفهومی است سهل و ممتنع، زیرا هر کس می پندارد، آن را می فهمد. اما آنچه که امروزه بسیاری از شهرهای معاصر ما و به خصوص شهرهای جدید ما با آن رو به رو هستند، بی هویتی است. شهرهایی که بدون القای هیچ مفهوم و معنای خاصی تنها مکان هایی برای گذر و عبور شهروندان محسوب شده، بی آنکه هیچ کشش و جاذبه ای برای آنان ایجاد نمایند. فضای شهری یکی از بارزترین عرصه های تجلی هویت فرهنگ و تمدن جامعه شهریمی باشد از بین عناصر مختلف شهری میادین شهری به عنوان یکی از عرصه های اصلی زندگی اجتماعی و مکان بروز فعالیت های اقتصادی اجتماعی فرهنگی شهروندان در معرض بیشترین تحولات واقع گشته است. معماری به رغم تفاوت های سرزمینی که در شکل آن اثر فراوانی داشته، دارای ویژگی های ذاتی، پویا و تدریجی است، که آن را هویت ی نامند. معماری مسکونی به عنوان قرارگاه رفتاری خانواده، از لحاظ عملکردی و کالبدی، مکان شکلگیری رفتار، فرهنگ و اخلاق واحد اجتماع است، فضای مسکونی سنتی در کشور به ویژه در شهر ساری مکانی سازنده و مناسب برای این مهم بود. اما معماری مسکن امروز این شهر، ظرف مناسبی برای این مهم نیست، چرا که خصوصیات معماری مسکونی دارای هویت و فرهنگ بومی بود نخود را از دست داده و به تبع آن قابلیت پرورش فرهنگ ایرانی از آن سلب شده است. با توجه به موضوعات بیان شده سیمای فعلی شهر هیچ تناسبی با معماری درخور آن ندارد و آشفته گی و عدم تعادل بزرگترین ثمره این تیپ معماری است.

کلمات کلیدی:

هویت، معماری مسکونی، معماری ساری، روانشناسی محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647880>

